

வாழக் கீந்தனர் வானவ ராணினம்
வீதுக் தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழக் தீபதேஸ் லாம்அர ஜைமே
துறக் கையக் குந்துபார் தீர்கவே.

இந்து சமயம்.

பாழ்ப்பாணம், சர்வசீத்து வெளு
மார்ச்சி கடு கு செவ்வாய்க்கிழமை

1947-ம் ஆண்டு

இந்த ஆண்டு முடிவதற்கு
இன்னும் ஒருநாள் மாத்திரம்
இருக்கின்றது; இவ்வாண்டின்
நிகழ்ச்சிகளுள் மிகப் பிரதான
மானவற்றை ஆண்டிருதியில்
ஞாபகப்படுத்துவது மறபாகும்
மழை விட்டும் தூவானம் மாறி
வில்லையென்றால், உடை இரண்டாம்
யுத்தம் முடிந்து சில ஆண்டுகள்
சென்றனவேனும், யுத்தக்கிடையிலே
மக்களுக்கு நேர்ந்த பறுசம் பசி உணவுப் பொருட்
யஞ்சம் உடைக் கஷ்டமாகிய
இயவகள் இந்த ஆண்டிலும்
அறவே விட்டகலவில்லை யென்றாம்; உணவுப் பொருள் உடைப்
பொருள்களின் கட்டுப்பாடு
விடுவதாக, சிகிச்சையில் தக

விஷயமாகச் சுந்தகருமடது
அரிசி நெல் சினி முதலிய பொரு
ள்கள், “ண்ணெய் புடையெ
கனுட் சிலவினம் ஆகிய திவைக
ளளவிற்றுன் இப்பொழுது
கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டுள்ளது
வென்னாம்; காகித விஷயத்
திற் குறிக்கப்பட்ட சிலவினம்
காகிதங்கட்டு மாத்திரம் கட்டுப்
பாடுண்டென்னாம்; பல பொருள்
களுள் முந்தி விதிக்கப்பட்டு
ளனவாகிய கட்டுப்பாடுகள் நெல்
ழக்கப்பட்டுள்ளன வெனி துய்
பொருள் பண்டங்களின் விலை
பெருமபாலும் யுத்த காலத்தில்
நின்ற நிலையிலேயே நிற்கிற
து; சில பண்டங்கள் மாத்து
ரம ஐக்கிய சங்கக் காலடகளி
விலை கூடியிருப்ப, “சில்லறை”
கடைகளிலும் சோர வியாபா
ரமறையிலும் மலிவாக விலைப்ப
கின்றன; இங்குள்ள மக்கள்
தங்கள் உணவுக்குரிய பொருள்
களை இயன்றவரையில் தாரே
ஆக்கி யுண்ணவேண்டுமென்
கொள்கை, முயற்சி, போதலை
என்னுமிவைக் கொல்லாம், யு
தம் ஒய்க்கத்தின், சுடலைஞான
போற பொய்யாய்ப் பழங்கண
யாய்க் கனவாய் மெல்லப் போ
விடு; ஏ.

இந்த ஆண்டில் இவ்விலங்கை யின் மத்திய பாகத்கிற பெருமனமு பெய்ய, அதனால் வெள்ளப் பெருக்குண்டாகி மலைகளை இடிந்து சரிந்து வீழ்ச்செய்தும், மரங்களை வீழ்த்தியும் பலவாரா வத்களை ஆற்று வெள்ளம் அளவிக் கொண்டுபோகச் செய்து, தெருத்திகளை நீருள் ஆழக்கச்செய்தும், புகைரதப்பாதையை இடஞ்சோறுஞ் சிதைத்தும், பள்ளத்திலுள்ள குடிசைகளை அள்ளிச்சென்றும் பேரனர்த்தம் விளைக்கலாயிற்று; இவ் வெள்ளப் பெருக்கிலைதான் மலை வீழ்ச்சியினுடையும் விவரங்களை தொடர்ந்து கொண்டு வருகின்றன: இவைகளை யெல்லாம் உத்தேசித்துப் பாலும் உலகத்தில் மூன்றாவத்தமும் விவரங்கள் கேருமென இராச தந்திரன் கூறுகின்றனர்; இந்த 1947 ம் ஆண்டில் நடந்த நன்மத்திமைகள் இன்னும் பல அவற்றை விரிப்பிற் பெருமெனக்கண்டு விடுத்தாம்; அத்துவரும் புத்தாண்டி லாபினுடையும் அநர்த்தங்கள் வந்து நேராவண்ணால் உலக மக்கள் இறைவனுடைய திருவாருளை இந்து சிற்பார்களாக.

லும் நேர்ந்த உயிர்ச் சேதங்கள் அதிகமாகும்; இலங்கைப் புகை ரதப் பகுதியாருக்கும் இவைகளால் நேர்ந்த நஷ்டம் பெருந்தொகைப்பணமாகும்; அரசினர் புகைராதப் பகுதியிற் களவுபோய்தும் வேறு சில அந்தத்தங்களும் அதிகமென்னாம்; மத்திய பகுதியில் இப்படிப் பெருமழுப்பும் வெள்ளப்பெருக்குஞ் சேதங்களினாக்க, இந்த வடத்திலங்கையாகிய யாழ்ப்பாணப்பெரும்பிரிவிலே மழு யில்லாமையா? நெற்பாரி விருத்தியும் விளைவுக்கு ஸ்ரலாயின.

இனி, இங்கை அரசியல் விஷயமாகச் சொல்லுகில் சுதந் திரக் கிளர்ச்சி அதிகப்பட்டமையும், தொழிலாளர் வேலைநிறுத்திக் கலைஞ் செய்தமையும், அதிகாரிகள் அக்கலைத்தையடக்கிய மூறையிற் சில தவறுகள் நேர்ந்தமையும், பாரானுமன்றப் பிரதிவிதிகள் தேர்தற் பிரசாரமும், இச்சமயத்திற் சில சீர்கேடுகள் நேர்ந்தமையும், சிங்கள தமிழர் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளும், ஈற்றிற் பாரானுமன்றத் தாபனமும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியார் அதிகாரமும் இன்னபிறநன்மைகளும் இந்த ஆண்டிலேயே நிச்சம்தலானின்; இலங்கை மக்களின் சுயராச்சிய உரம்ப காலம் 47-ம் ஆண்டெனக் கொள்ளுதல் தவறுகாது.

அயல்காடாகியதின்தியாவிலே,
அங்காட்டு மக்கள் ஜம்பதிற்கு
மேற்பட்டவருடமாகப பாபேட்டு
உழைத் துயிர்ப்பலிகெடுத்தும்
இரத்தன்கிந்தியும் பூரணசுயராக
சியத்தைப் பெற்றதும், ஆனால்
நந்தச் சுயராகசியத்தில் இந்துக்
கள் மகமதியரன்ற பிரிவுண்டாகிப் பிணக்கும் அநர்த்தங்கள்
ஞம் நேர்ந்து வருவதும் இவ்வாண்டிலேயாகும்; கைத்தெ
மில் விவச்சயம் வியாபாரமென்கின்று
ஊமிவைகளில் இந்தியநாடு உடனத்திலை யடையத் தொடங்கிக்கு
தும் இப்பொடுது கிகழ்ந்துழையும் இவ்வாண்டினிலேயாகும்.

பிருத்தானியர் விதையமாகக்
சொல்லுகில், இந்திய நாட்டிற
குச்சுயராச்சியம் உதவியமை
ஞற் பிருத்தானியர் பாராட்ட
படுதலும், அரச குமாரியின்
விவாக நிகழ்ச்சியும் இவ்வாண்
தினிலேயாகும்.

ஒலகத்தின் ஏனைய நாடு
வில் நிகழ்வனவற்றைத் தொ
த்துக்குறின் இக்தோசின நா
டிற்பிணக்குகள், கலகங்கள், உ
ரச் சேதங்கள், பஸ்தீனத்தி
ஆராபிய முதர்களுக்கிடை

இலங்கை இந்திய உறவு

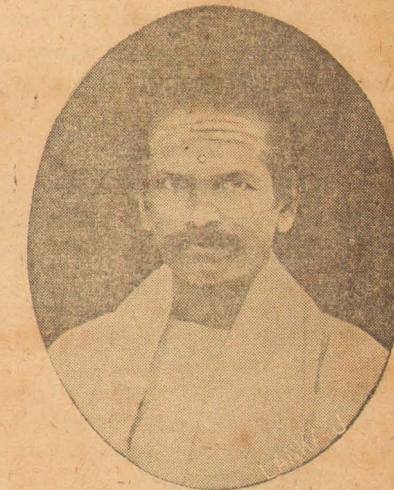
இலங்கைப் பிரதர் மிஸ்ர. எ.

கிபத்தியம் ஓர்பக்கமாகவும், மூவியச் சுக்கராதிபத்தியமும், இன்னே ரூபக்கமாகவும் அன்றை கீல்லாங்கிட்டாலும் ஓர் காலத்திலே முற்றி செய்யும் என்பது தின்னைம், அப்படியாக அங்கியர் ஆக்கரமிப்பில் இனியும் நாம் விழுதிகுக்க வேண்டுமானால், பலவரான இந்தியர்களின் உறவு பயக்குமிக்கவும் இன்றிப்பகும்பாதை சிற்றத் திருஜந்திரர்யான மிஸ்ரர். சென்னைப்பக்கா இச்சுமாக உணருவா ரென்றே நம்புகிறோம். இங்கொருத்து இன்று இரண்டுமே கெட்டான் தலைமயில் இருக்கிறது அதன் உதவியை நாடுதலும், அதனை எதிர்பார்த்தலும், இனியக்கும் உலக விலைமයில் எவ்விதப்பயனும் கிடைக்க்க மாட்டாது. இந்தப் பட்டவர்த்தனமான விதியங்கை மிஸ்ரர் சென்னையக்கா உணர்ந்திருப்பது இலங்கையின் எதிர்கால குப்ரச்சத்துக்கு ஏதாவதும், இந்தியரவைத் தலைமயாகக்கருண்ட சுதங்கிமுக்காசிப் சமாதியிற் சேர்க்கு கொள்வதே இலங்கையின் தற்காப்புக் குறுத்தினையான பாதை. அதற்குப் பாரத நாட்டின் உறவு மிகமிக அங்கியாவிசிபகம். ஜிக்கய் தேச ஸ்தாபனம் இருக்ககூடிய நமக்குப் பயம் ஏனை இந்தியரவுடன் சேர வேண்டுமோ? என் ரெஹ்லாப்கடாவும் பிராஸ்பதி குமும் இதற்கை இலங்கையில் இருக்கிறதான் செய்கின்றனர். ஆனால், ஜிக்கய் தேச ஸ்தாபனம் ஓர் “தீராசம்” கெட்ட எது பயம் என்பதும் அது கேவலம் நடவடிக்கை தனம் உடையதாகியிடப் போ

இப்பொது உகம் போகிற போக கில், இங்கை ஹர்போதம் தனித் தியங்க முடியாது. அது ஒரு கேள்வி எத்தான் தை வகுத்து ஆருக்கிறது. அதனைக் கைப்பற்ற, அமெரிக்க ஏ. ரா. நது என்பதும் வெருசீக்கிரத்தில் தெரிபப் போகின்ற ச. அண்டை தேசமாகிய இந்தியாதான் எமக்கு உதவி.

ଅଶ୍ରୁଯିଷନ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗମ

கூட்டத்தில் அறிஞர் புகழுவை

உ எவ்வாழ்கள் களையத் தங்கடமானது
சஞ்சலக்டோடு கூடியதெனப் பலர்களைத்
நக்க வகைப்படுத்த முர்கள். அறிவுகளை
இயார் இந்த உலகவாழ்களையமைய்ய
யத்துடன் ஏழிக்காணப்பேணச் சொல்லுகிற
ரூர்கள். மறுவந் தன் செயல்களிலே உடலை
உலகவாழ்களையைத் தங்கபாக்குதலும்
ஆன்பத்துடன் கூடியதாச்சுதலும் இரு
ம். அழுக்காறு அவர் வெள்ளி இன்னு
ஞாசௌரல் முதல் யதிமைகளோடு கூடிய
வளஞ்சு உலகவாழ்வு எப்பாறுதல்
இன்னவாகவே நேரடி: ஆவில்லோ அதே
வே ஒழித்து செய்வுபகுதி, பந்தம், வாயு
மை, இன்செல், இரககம் முதல்லய, ரைக்கொண்டு நடப்பானுயிர சுவலுக்கு
இவ்வுலகவாழ்கள் இக்மாகவும் இன்மாகவும் புலப்படும்.

என்றிவ்வாறு இந்துசாதனப் பத்திரிகைப் பிரபு, பண்டிதர் மு. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை ஆவர்கள் சென்ற சனிக்கிழமை (27-12-47) பிற்பகல் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்தில் தமக்கு அனிக்கப்பட்டுள்ள ஒர் உபசாரக்கூட்டதற்கும் குறிப்பிட்டார்.

ஷை கூட்டம் பண்டதர் அவர்கள்
 (60 ஆண்டு) கஷ்டயப்த சூர்த்தில்
 வைக் கொண்டாடுவதற்காக, அவ
 யூய மாணவர், அபிமானி சன் எ^ம
 வர்கள் ஸ் நடாத்தப்பட்டது. ஹாஸ்^ம
 னாத்தின் பல பாகங்களிலும் இ^ம
 கணி ப்புக்குரிப் பல அறிஞர்கள் ச^ம
 ரமனித் துப் பங்குபற்றினார்.

அசில் ஒலிவைக்கத் தமிழ்க்காலகிடையாழ்ப்பானப்படுத்தி, பாழ்ப்பானம் கபரிபாலனசூப் எண்பவற்றின் தரான திரு இ சிவகுருநாதர் அவ

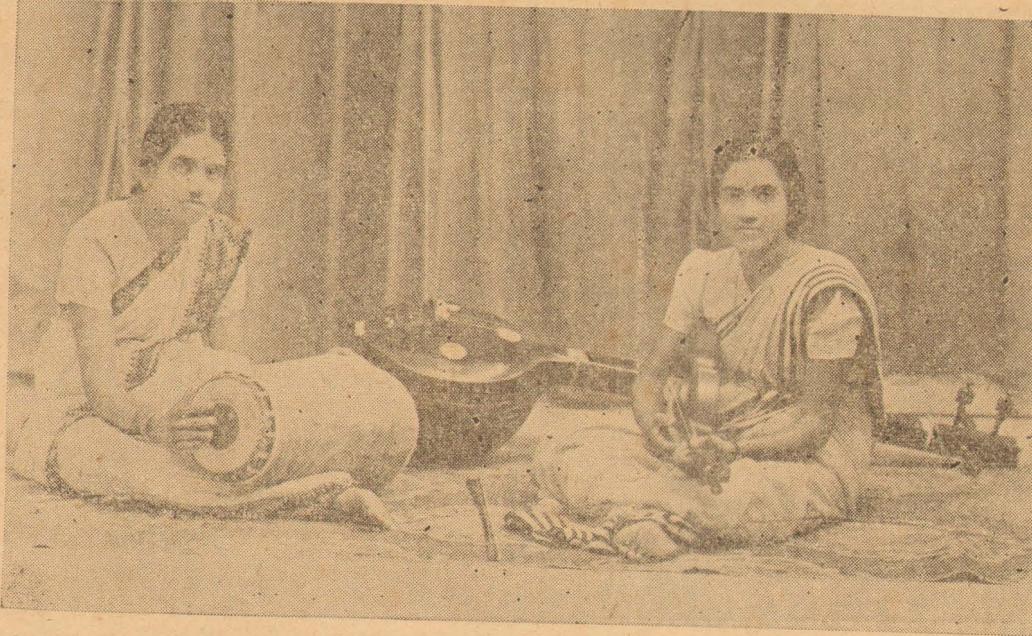
வட்டபெருப்பதுதி வித்தியாதிகாரி
சி. உ. சு. மதீசுகரம், இங்கூக்கயை
சுத்துக் கணக்குப் பரிசீலாதனைப்
யதிகாரியாயிருந்து ஆளைப்பாறி
ஞான்றத்தில் அங்கத்துவம் வகித்துவு
தாக்கும் போது வித்தியாதிகாரி
சி. உ. சு. மதீசுகரம் யாயிருந்து திரு.
தா. ச. ஜகத்ராகாந்தன், யாழ்ப்பா

“ இன்று தமிழ்ராஜ நிகாவும் கேவலங்களை
யில் இருக்கிறது தமிழ்ப்புலவர்கள், பண்டிகர்களை தரிக் கவுருத் தில்லை,
உரவகநத்தில் எங்கன் தமிழ்மனர்கள்
தமிழழைதரித்தவிதம் ராஜங்களைம்
அறித்தே. அவர்கள் தபிழுக்காகவே
வாழ்த்தனர், தமிழ்னையைய் போவி த
னர், தமிழ்ப்புலவர்களுக்கு ஆடமைகளாக
வே தமிழ் ஆக்கிக்காண்டனர் பாடும்
புலவர் புகழிட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்
தைச் சூடும் குலோத்துங்க சோழன்
எறே எனைச்-சோல்லுவரே” என்று

ஓர் சிறந்த சுங்கிதக் கல்லேஷன்

நெடுமண்டபத்தில் இசைவிழுந்து

கொக்குவில் இந்துக்கல் ஹரியின் சிறந்த முயற்சி

கூரி சுல்வத்திழம்கும் ரி பாசேவரிழம்

வாரு தீண்டதை சூக்கன்றத்தினேயோ எத் தீண்ட்மா அங்கி-ா தம்மாவான முயற்சி களை எல்லாம் செய்தார். இந்த தீண்டதை யில் தமிழன் இனத்தைக் கொடுத்து வேட்டுவாளியானது தன் வயப்பட்ட பூச்சிகளைத் தன்மயமாக்குவது போல அந்த இருத்தின் கலையை, மதத்தை, நாகரிகத்தைக் கொடுத்துத் தம்மயமாகக் கூட்டுக்கூட்டுத் தினர்கள் பீருந்றுண்ணுவதுக்குமே லாகஷ் சுலவிதமான கிருதத்தூரங்களையும் செய்தார். ஆனால், தமிழன் இனம் கொடுவில்லை. முழுமூன்றாகிகம் சிறுதயவில்லை. ஆவனுடைய கலை அழியவில்லை. முழுமூன்றாகிக்கக்கல். ஆநதக் கல் காலிப்பதை நன்றாக முக்குப் பொருள்களால் மூடப்பட்டு அதனாலே தற்காலிகமாக மறைக்கப்பட்ட ஒருக்கலாம். ஆனால் அந்த அழுக்குத் தகுந்தங்களை ஜெக்ஜோதியாகப்பிரகாகிப்பது பேல்த்தான் தமிழன் தனிச்சிறப்பு; இந்தப் பெரிய உண்மையைச் சொன்ற சனிக்கிழமை யாற்பட்டாமல் நகரமண்டபத்தில், கொசுகுவில் ஆநதக் கலாரி மரணால் மாண்சுகளால் கிடத்தப்பட்ட குதமபகு கஷ்சேரி குலம் உணர்ந்தேன.

சுதந்திர வானத்தில் ஈர்த்தது. இவங்கையும் கூடிய சிக்கிரத்தில் சுதந்திரத்தை படையப் போகிறது ஆனால் அந்தச் சுதந்திரத்தை பிடிடுத் தெய்வத் தமிழ் மக்கள் “ஆடுவோமே பன்னுப் பாடுவோமே. ஆங்த சுதந்திரம் தடைக்குவிட்டோ மென்று ஆடுவோமே” என்று குருவிலிக்கும் நிலைமையல் இருக்கிறார்களா? என்பதைக் குழந்தை ஜெயபேதவியின் கிறங்த நர்த்தனம் முடிந்தபின் யோசித்த பொருள் எனக்கு ஒரே அக்கமா யிருந்தது. மூடுகுதமபகு கஷ்சேரியில் சிக்கிந்த விவகையும் ஒட்டுவான்றும் விசேஷமானது தான் அவற்றைப்பற்றி எழுதுவ தென்றால் இக்கட்டிரை இடங்கரமாட்டாது. ஆனால் குழந்தை ஜெயதேவியின் நடனத்துடன், என்மனத்தை மிகவும் கவர்ந்தது ‘நமாடித் திரித்’ என்ற பாடத்துக்கு ஈபியைம் பிடித்த குழந்தையின் நடனந்தாரா. குமாரிசாலவத்தியின் பாடத்துக்கு இப்பையும் இந்தப்பிள்ளையின் ஓவ்வொரு பிசயமும், அந்தத் தில்லை சுராஜனின் ஆநந்தத் தண்டவத்தை எமக்கு அறிவறுத்தியது நடனம் என்பது ஏர்க்கெப்பிலீங்கோட்டு

கொரும்பிலும், தெரனிலக்கமயின் வளைய சிலாகங்களிலும், இறைதற்கலூச் சின்னாட்சங்குக்கு முன் குமாரி சரஸ்வதியும் காக்குவில் இந்துக் கல்லூரி மாணவராணவிசினும் கதம்பக்கச்சரிநிசமுத்து,

அங்குள்ள எல்லா மக்களாலும் பாராட்டப் பெற்றனர். அங்கிலப் பக்திரினை கண்டு

குத்தை பார்வையில் தந்தான் களும், சுதைச் சாலையில் பதினிருவகளும் இங்கத்தீவிரிகளைப் பறி வானளாவப் புக்கிட்டன. அதைப் புக்கிட்டு அனைத்தும் தத்துத் யானதே என்பதைச் சொற்ற சரிக்கிழமை இங்கு கீழ்ந்த ஒச்சு சரி உறுதிப்படுத்த விஷயிற்று எல்லாமாக 14 சுதைகளை நடந்தேறின. இவற்றின் எது சிறந்த என்பதைக் கூற முடியாது. எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று செந்ததாக அதைத் திருந்தன. ஆனால் ‘உழைந்தை ஜேயதேவி’ ஆடுவோமே, பன்றுப் பாந்தோமே என்ற பாரதிபாட்டிக்கு உபியம் பிடித்து நடனம் ஆடியது ஓர் சணிச்சுற்புப் பாய்த்து என்றே கூறுவதன்டும், நாம் இருவர் படத்தில் ‘பேபி’ கமலா என்னும் சுறுமி இதே டாட்டைபியம் பிடித்து மிகவும் சிறப்பாக ஆடியிருக்கிறோன். ஆனால் குழந்தை ஜெபேதில் கமலாவை ஓர்படி மிகுசு விட்டது என்றே கூறியிரண்டும். எம் குழங்கையின் லக்ஞனாம். கெங்குமறை முக்கோபி தம் டாட்டத்துக்குத் தக்க உபியம் எல்லாம் அப்படிபே பார்த்தவர் மனத்தைச் சுத்து விட்டன “சங்கு கொண்டே வெற்றி பூதுவோமே” என்று குழந்தை அப்படியே தன் மலர்க்கரங்களைத் தூக்கிவாயில் வைத்தபோது ஜி எங்கள் அப்படியே மேம்பு: மறந்து, தாங்களும் உண்மையில் அது வெற்றி முழுக்கத்தில் ஏடுபட்டிருப்பதா. இருந்தனர். ஆனால் ஓர் விவசம்; பாடம் அழகாக இருந்தது. அபியம் சிறந்திருந்தது. அமரக்கவி பாரதியின் நாட்பொட்டி எம்மெல்லாராயும் அந்தக் வழக்கம் போலச் சோபிதமாகவே மிருந்து வீராதிவீரன்-பிரிட்டிஷ் வாகூத்துபத் தியத்தை கடுங்கவைத்த செம்மல்-பிரிட்டிஷ் கிங்சத்தை அதன் குகைக்குள்ளேனேயை வைத்து அதன் பிடரியைப் பிடித்துக் குலுக்கி தீட்டிய அஞ்சாகனஞ்சன் சபாஷ் சங்கிரோபாவின் தேசிய இராணுவத்தின் மதர் பகுதிக் காரியகரிசியாக விருந்து தொண்டாற்றிய வீரப்பெண்மணி குமாரி சரஸ்வதி. அப்புடயான் ஓர் வீரகைங்கரி யத்தில் எம்நாட்டு வீரவனியைத்தீருந்திடுப்படி இருந்தது எம்மல்லோர்க்கும், எம்மதியவைத்தமிழ்ச்சாதியிருந்தும்வரை பெருமைதட்க்கூடி தாகும். அத்தகைய வீரம் சரஸ்வதியின் எந்தெங்கூடே எப்போதுமே ஓர் மனிச்சிற்புவயக்கத்து அச்செப்பு இன்று தமிழ்ச்சட்டுக் கலை வாணத்தில் பிராகிக்கும் நட்சத்திரங்களுக்கு இல்லேய யில்லை ததனையிட்டு ஒவ்வொரு முப்பாண்த தமிழனும் பெரும்மப்படவேண்டும். அதற்கு முன்னுமிகுற குமாரி சரஸ்வதி கச்சேரி செய்தார். முதலமுறை கீர்த்தங்கள் ராகாவாவிலை என்பவற்றை அப்படியே அன்னிக்காட்டித் தன் திறமையைக் காட்டுமானால் அதுத்த ஆரண்டு முறைகளிலும் தேயை கீங்கள் பாடுனர். ஆனால் அவற்றுக்குப் போகியிரும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது அநேகுருக்கு மொற்றமாக முடிந்தது. இப்போது எமக்கு வேண்டியத தமிழனைச் சட்டம் மெழுப்பும் தேசிய கீத்தங்கள் தான் இன்னும் கிடைக்கிறது நான் குமாரி சரஸ்வதி டாம்யா வீரக்கவனி கடுங்கிறேன்.

செரு இனமுண்டு தனியே அதற்கொடு
சிறப்புங்கள்” என்ற வீரக்கவியைக் குறித்
தக் கச்சேரியிற் பாடாமல் விட்டது ஓர்
பெரியகுறை என்றோ கூறவேண்டும். அந்த
உணர்ச்சி மிகக் கவனிய குமாரி சரஸ்வ
தி தான் அந்த உணர்ச்சியோடு பாட
முடியம். இனிவரும் கச்சேரிகளில் ஒத்து
யக் கீதங்களுக்கு அதிகநேரம் ஒதுக்கப்
தொடர்ச்சி 5 ம் பக்கம்

தொடர்ச்சி 5 ம் பக்கம்

ஓர் ஆங்கிலதீவசி

தமிழ் மக்களுக்கோள் வேண்டுகோள்

மு. செல்வந்தயகம்

பிருத்தானியாவின் அரசாட்சிக்கு உட
பட்ட நாடுகளில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு பிள
வினரும் தங்களுக்கிருக்கும் குறைகளையும்
கல்டிடங்களையும் அந்தந் தாடுகளை அது
நாளும் அராங்கமும் பிற தேசத்தவர்களும்
நம் அறியும்வண்ணம் ஆகிலைப் பத்திரிகைகள்
மூலமாக வெளிப்படுத்திச் சுதந்தப
வதுப்பினால் உண்ணத் திகைக்குத்தகாண்டு
வருதல் தெவ்னிதிற் புலனுகும். இவ்வாறு
சகல தேசத்திலுள்ள வியாபாரிகளும்
நங்கள் பொருள்களை பத்திரிகை
மூலமாக விளம்பரான் செய்து அதிக
பணங் சம்பாதிப்பது வெளிநடையா
கும்.

1815 ம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர் இலர்க்கையில் எந்து தீர்க்கின்றனர். ஆண்டு தொடரங்கள் ஆண்டு வரையில் இலங்கைத் தமிழர் ஆங்கைலம் கற்று அரசாங்கத்திலும் மற்றும் துறைகளிலும் உண்ணதாகியில் திருந்தார். இலங்கையில் முதல் முதல் ஆங்கைலம் கற்றவர்களும் இவர்களாகும். தீவாயிரக்க இன்றையளவில் தங்கள் குறைகளையும் சஷ்டங்களையும், துணபங்களையும் எடுத்துக்காட்டி தங்களைக் காத்துக்கொள்ள மல் கண்ணருந்தும் குருடர்போல் தீவிக்கின்றனர். இவர்களுக்குப் பொது தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்

நக்ரசபைத் தலைவர் கூற்று

தமிழ் கிளாஸ்க்மாஸ்மீது ஆபவாதம்

பாராஞ்சுமன்றத்தில் வட்டுக்கோட்டைப்பிரதிநிதி திரு. க. கணகரத்தினம் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:-

யார் முப்பாண்த்தில் உள்ள தமிழ்க் கவர்க்காரனும், வடமாகாணத் தலைவர் மிஸரர் டி. ஜே. ஹட்சனுார், கடந்த ராங்குற்றத் தெர்தலில் நடந்து கொண்ட முறையைப்பற்றி கரகாபை, தலைவர் ஸ்ரீ க பொன்னம்பலம் க. கியம் மு. ஸ்ரீனக கேட்டுக் கொல்லான அருத்தமைட்டுக்கேட்டன். ஸ்ரீ பொன்னம்பலம் உப்படிக் கூறியது உண்மையோனால் அது தமிழ்க் கவர்க்காரர்மீது ஒர் அபாண்டமான அபவரதமாகும் திரு. பொன்னம்பலத்தின் கூற்று பொறுப்பற்றது, கெடுதிவினோக்கக்கூடியது; அதனோக்க ஒவ்வொரு தமிழ்மகனும் இன்னேயற்றிரெய்ய வெண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்று திரு. பொன்னம்பலம் எந்தக் கோஷ்டமையத் தாக்கி ரோ, அந்தக் கோஷ்டமையில் நானும் ஓராலத்தில் இருந்தவன். கடந்த பாரான் உழைப்பாலேயே, சொந்தத் திறமையினாலேயே, சொந்தத் தகுதிபினாலேயே-அவர்களுக்கு ஒஹுத்தியோகத்தாரா மிருந்த சிங்களா, தமிழ், பறஞ்சியர், ஜீராப் பியர் என்பவர்களின் உறுதியன கிபாரி சின்பேரிலேயே அவ்விசாரப்பதவிகளுக்கு வந்தனர் என்பதை திரு. பொன்னம்பலத்துக்கு அறிவிக்கவிருப்புகிறேன், நான் லகோலம் அரசாங்கசேவையில் கிருந்தவன்; அந்தப் பலகாலத்திலும், ஓர் தமிழ்நாலது, தான் தகுதியின்மையினால் உயர் உத்தியோக படிவிக்குப் புறக்கணிக்கப்பட்டபோது, வகுப்புவாதமதான் காரணம் என்று கூறியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை தமிழன் தன் தகுதிகண்டே உயர்பதவியை நாடுவான் என்பதை திரு. பொன்னம்பலத்துக்கு இடித்துக் கூறவிரும்புகிறேன்.

தான் ஆதரித்துத் தோல்வியடைந்த அந்த அபேப்டசுகளின் கார்பாக, மாகாணத் தலைவர் அந்தாபும், ஆதரவும் காட்டாமல்விட்டதுதான். கிரு பெண்ணம்பலத்தின் இந்தப் பொழுப்பந்ற, ஆசாரம்ற, விவசமத்தனமான மென்டாக்கலத்தில், கூற்றுக்குக் காரணம் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. தேர்தல்காலத்திலே மாகாணத்தலைவர் நீதிப்படி, ஒகுக்கோணது, தம் கடமையைத் திறம்பட டாத்தியிருக்கிறார். என்னுடைய தேர்தல் முடிவு அறிவிக்கப்பட்டதும், மாகாணத்தலைவர் நடந்துகொண்ட பெருங்கணமையை நான் பார்ட்டினேன். ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தர், மிகவும் கஷ்டமனை நிலைமையில், தன் பாரதாரமான கடமையை ஏவர்க்கும் அஞ்சாது, எவரது முகமனையும் எத்திப்பாராது, கடுவிளைவிலே திறம்பாது, ஆற்றி அரசாங்க உத்தியோகத்தின் மகத்தான யரபைக்காப்பாற்றினார் என்றதையிட்டே நான் அந்தப் பாராட்டுரையைப் பொறிக்கேக்

